

В пожежах, в руїнах стін...
У чім вони винні, враже?
Шалені осколки мін
Не знають ціни людині,
Не мають своїх ідей.
Як підло – стріляти в спини,
Вбивати мирних людей.
Нехай захлинуться в злобі
Нікчемні людці в кремлі!
Хай змиє небо дощами
рашистів з лица Землі!

* * *

Лікую душу Львовом... Гомонять
Старі будинки про минуще й вічне,
З усіх усюд збираються на віче
Левиці й леви, щоб мене обнять.
Крилаті звірі крила віддають,
Гостинні – щедро діляться серцями.
«У світі легше жити з пазурами», –
Шепочуть злі і пазурі несуть.
Учуся жити знову і крізь біль
Я порадію лев'ячим обновам...
Коли болить, лікую душу Львовом,
Душею обіймаю вічний Львів.

* * *

На сторінці літа
кілька літер смутку
я давно шукала
квітку-незабудку
а земля манила
пуп'янками зливи
золоті кольчуги
одягали ниви
вишивали вишні